

HET VERHAAL VAN DE DOENER

Pierre Hubau, boswachter bij het Agentschap Natuur en Bos in het West-Vlaamse Heuvelland.

Van waar je inzet en hoe begon het?

Ik ben geboren en getogen op een boerderij in de Vlaamse Ardennen. Na mijn middelbare studies studeerde ik topografie in Gent als voorbereiding op een job als landmeter. Toen wist ik al dat ik een 'buitenberoep' wilde. Ik liep stage bij Waters en Bossen en bracht er de publieke bossen in kaart in Oost- en West-Vlaanderen. Zo kwam ik in contact met heel wat boswachters. Ik had de smaak te pakken: ik volgde de zaterdagcursus 'boswachter', nam deel aan examens en in 1984 werd ik boswachter in Heuvelland. Ik had het geluk om van mijn hobby mijn beroep te maken.

Welke rol speelt de West-Vlaamse Milieufederatie daarin?

De West-Vlaamse Milieufederatie heeft zijn rol als koepelorganisatie in West-Vlaanderen door het ondersteunen van hun leden. De West-Vlaamse Milieufederatie is de link tussen milieuorganisaties en de Provincie (m.o.m. de regionale landschappen) en de Vlaamse overheid.

Waar gaat het volgens jou de goeie kant op in West-Vlaanderen?

In de bosarmste Provincie van Vlaanderen zijn de hogere overheden de laatste 30 jaar een achterstand aan het inhalen. Rond de stedelijke kernen worden stadsrandbossen aangelegd en bestaande bos- en natuurgebieden gekocht en opengesteld. Het regionaal landschap Westhoek heeft in haar werkingsgebied met aanplant en aanleg van kleine landschapselementen (bomenrijen, houtkanten, hagen en poelen) stapstenen ontwikkeld tussen diverse natuur- en bosgebieden.

Waar moet in onze provincie dringend de hand aan de ploeg?

Als handhaver-boswachter binnen bos- en natuurgebieden zou ik opteren voor meer

aanwezigheid op het terrein: met de bezoeker in gesprek gaan, communiceren en positief denken. Iets wat vandaag zeldzamer wordt door afslanking van personeel.

Welke 'groene' droom hoop je ooit verwezenlijkt te zien?

Die heb ik al mogen meemaken in mijn 35-jarige carrière! Mijn grootste voldoening is nog steeds gronden kunnen verwerven om deze in te richten voor bos- en natuurontwikkeling. Gemakkelijk? Nee, maar met mensen spreken opent deuren, alsook veel geduld hebben en kunnen relativeren.

Op welk plekje in de provincie kom je tot rust?

In West-Vlaanderen : de West-Vlaamse heuvels natuurlijk.